

SAI PREMA VAHINI

INTERNATIONALE NIEUWSBRIEF GKS GROEP

Geïnitieerd door Sri Gopala Krishna Baba

Adres: No. 1265, 1st 'E' Main Road 8th 'B' Cross 2nd Phase
Girinagar Bangalore - 560 085 India

Website: www.saigopal.org

Nr. 1 – Juli 2002

Correspondentie adres: Hannie Schaftstraat 85
1727 LN Alkmaar
e-mail: saiprem@wanadoo.nl

Prema Swarupa Vahini

Belichamingen van Liefde,

Er zijn in deze wereld verscheidene wegen om altijd durende vrede en geluk te verkrijgen, hiervan is Spiritualiteit de meest Waardevolle. Deze nieuwsbrief zal een medium zijn om de boodschap van spiritualiteit te verspreiden. Dit zal een Vahini (rivier) van liefde zijn. Deze liefde zou alles en iedereen in deze wereld moeten bereiken en veroorzaken dat zij daarop meedrijven in gelukzaligheid en vreugde. Opoffering is het resultaat van deze liefde. Onthoud dat daar, waar deze liefde gevonden wordt, jaloezie en haat nooit aanwezig kunnen zijn. Laat deze oneindige liefde zich met elke ziel binden zoals deze Vahini elk gedeelte van de wereld bereikt.

Sri Gopala Krishna Baba

...want zij zullen God zien

Door Subba Ramaiha

Ergens halverwege vorig jaar ontmoette ik Sri Gopala Krishna voor de eerste keer in de Sai Mandir in Girinagar, Bangalore. Deze zin legt veel te veel nadruk op het woord 'ik'. De werkelijkheid is anders. Sri Gopala Krishna Baba moet deze ontmoeting geregeld hebben. Wij ontmoeten Hem als Hij dat wil, het is niet onze wil die bepalend is.

Op een zekere ochtend nam mevrouw Sharada Guruprasad mij mee naar de Sai Mandir om Sri Gopala Krishna te ontmoeten. Het mocht niet zo zijn, Hij was niet aanwezig in Bangalore maar in Tanjore. Dat de ontmoeting niet door ging was niet echt een teleurstelling voor me, maar stilletjes ontdekte ik in mijzelf nu een nog groter verlangen om met Hem in contact te komen en zijn darshan te krijgen. De volgende keer toen we hem wel ontmoetten, ontving Hij ons met zijn onbeschrijfelijk, innemende glimlach waarmee Hij je onmiddellijk voor zich wint.

Ik was naar Sri Gopala Krishna gekomen met een verlangen. Een verlangen dat zich nog niet gevormd had tot een duidelijke gedachte zodat ik hem kon uiten. Maar toen ik Swami zag zei ik in een opwelling, "Swami, ik wil hier in uw aanwezigheid voor een 'satsang' uit de Sri Sai Satcharita lezen". Sri Gopala Krishna willigde niet alleen mijn verzoek in, maar

bepaalde ook een aanvangsdatum, het schema volgens welke het gelezen moest worden en andere details in samenhang met dit programma. Het voorlezen van de heilige tekst is een algemeen gewaardeerde manier van aanbedding. Ik voelde me dubbel gezegend omdat het gedaan zou worden in de aanwezigheid van een grote ziel (Mahatma) als Sri Gopala Krishna Baba.

Mijn vrouw is een Pietje precies als het over de details gaat en een no-nonsense, pragmatische vrouw. Zij vuurde een regen van vragen op Swami af over het programma, alsof ze tegen de man achter de balie voor gevonden voorwerpen sprak. Sri Gopala Krishna Baba beantwoordde al haar vragen met dezelfde innemende glimlach.

Sri Gopala Krishna Baba was aanwezig gedurende de gehele voordracht over een periode van bijna dertig dagen waarvan elk deel twee uur duurde. Op de dag van de slotrede, nam Sri Gopala Krishna Baba uit het niets een ring van Sai Baba en schoof hem om mijn middelste vinger. Ik draag hem zelfs nu als een bewijs

Sri Gopala Krishna Baba moet deze ontmoeting geregeld hebben. Wij ontmoeten Hem als Hij dat wil, het is niet onze wil die bepalend is.

van Zijn zegen en genade. Ik voel me aan Hem gebonden en als door zwaartekracht naar Hem toegetrokken.

Aangemoedigd door Sri Gopala Krishna's genade vroeg ik om nog een gunst. Ik wilde bij de satsang een ballade zingen over Shirdi Sai Baba en ook dat werd me zonder enige terughoudendheid toegestaan. Na ongeveer een week werd mijn stem hees en geforceerd. Ik voelde dat als een bestraffing voor mijn egoïsme.

Vanuit de vreugde die ik beleefd had tijdens de lezingen moet ik teruggevallen zijn in zelf-bewustzijn. Ik vertelde dit aan Gopala Baba. Hij glimlachte en vroeg me om het ego (mijn kleine zelf) te vergeten. De vreugde en mijn stem keerden weer terug

Sri Gopala Krishna Baba leren kennen is als een 'ervaring waar we doorheen gaan, een drempel die we over moeten, een afgeschermd terrein dat we toch

betreden, een niet terug te ontvangen uitgave, een onomkeerbaar proces' (Raimundo Parikkar)

De lezingen van de Satcharita waren ook het toneel voor een goddelijk spel, wat Sri Gopala Krishna Baba waarschijnlijk wel wist. Bij aanvang op de eerste dag, terwijl Hij naar het portret keek van Sri Sai Baba dat speciaal dicht bij de voordrachtplaats opgehangen was, had Sri Gopala Krishna Baba gezegd, "Laat ons eens kijken wat voor ervaringen wij tijdens deze periode zullen krijgen".

Sri Gururaj en zijn moeder Smt. Ambujamma waren vaste gasten bij de lezingen. Op een avond werd het zicht van zijn moeder wazig en vervormd. Sri Gopala Krishna Baba gaf haar vibhuti alsof het de gewoonste zaak van de wereld was en vroeg haar het op haar aangedane ogen te doen. De ogen waren waterig en ze traanden overvloedig. De volgende dag was haar zicht weer normaal en had zij de bril die haar door de oogarts was voorgeschreven niet meer nodig.

Sri Gururaj ontmoette een familie uit Tanjore, een plaats ongeveer 400 km. van Bangalore. Zij waren ook naar de Sai Mandir gekomen om hun eerbied en respect aan hun God te betonen. Gururaj liet ze vol enthousiasme de verschillende materiele monumenten zien van Sri Gopala Krishna Baba's maatschappelijk werk. Hij nam ze mee naar de eetzaal en de kleine polikliniek daarboven. Zodra ze de kliniek binnenkwamen, was het de vreemdeling, de nieuwe bezoeker, de oudste persoon uit het groepje van Tanjore, die begon te praten en Gururaj werd opnieuw een luisteraar.

De Man uit Tanjore begint zijn verhaal.

Mijn kleindochter, deze kleine, is zes jaar en had een aangeboren hartafwijking. Mijn schoonzoon werd aangespoord om vertrouwen te stellen en geloof te ontwikkelen in Sri Gopala Krishna Baba, wiens foto hem door een collega gegeven was. Hij zei dat hij dat zou doen. Al onze familieleden zijn volgelingen van Sri Sathya Sai Baba behalve onze schoonzoon. Er werd besloten dat de kleine geopereerd zou worden en de hele familie had maar één bede naar God en één doel om voor te leven, een succesvolle operatie die het kind gezond zou maken.

Op de dag van de operatie, vroeg ik aan mijn schoonzoon om de foto van Sri Gopala Krishna Baba, omdat ik mijn gebeden in het ziekenhuis onophoudelijk tot Hem wilde richten. Terwijl ik dat deed verdween de foto een korte tijd. Ik kan me niet herinneren hoe lang, maar het enige dat ik weet is dat hij weer terug kwam net zo als hij verdwenen was. Dankzij Gods genade was de operatie geslaagd. Wij waren zo blij toen we de glimlach op het gezichtje van onze kleindochter zagen. Maar er stond ons nog iets onvoorstelbaars te wachten toen mijn kleindochtertje begon te praten. Zij wees met haar vinger naar Sri Gopala Krishna Baba op de foto, wat nu ons object is voor aanbidding en devotie, en zei, "Het is deze Baba met zijn groene schort en mutsje die de chirurgen vertelde wat ze moesten doen, Hij stopte wat vibhuti in mijn mond die ik opende omdat Hij dat vroeg en Hij stond naast me en verzekerde me dat alles zonder problemen zou verlopen."

Hier is de getuigenis van de chirurg, "Wij dachten dat de operatie erg langdurig zou worden omdat er

vergroeiingen en belemmeringen bij de hartkleppen waren. Maar zonder dat we het bemerkten(!) zat alles mee tijdens de operatie en waren we klaar in de helft van de tijd die we nodig dachten te hebben. Misschien een wonder?" Toen dit aan Sri Gopala Krishna Baba verteld werd, luisterde Hij naar het verhaal en zei: "Het is zo". Gururaj's geheime wens was vervuld. Luisterend naar de Sai Satcharita, had hij een diep verlangen gekoesterd om uit de eerste hand een leela van Sri Gopala Krishna Baba te horen en om de eerste te zijn om het te verspreiden. Van hem kregen wij dit verhaal.

Guru Devaya Namoh Namaha

Door mr. Ananta Sayana Rao

In de vroege zeventiger jaren, op een Vaikunta Ekadasi dag, liep ik achter Bhagawan Sri Sathya Sai Baba omdat Hij darshan* ging geven aan de toegewijden die zich verzameld hadden in Brindavan. Dr. P. Sundar Rao vroeg Bhagawan Baba of Hij een lezing wilde geven aan de samengekomen toegewijden. Terwijl Bhagawan instemde met het verzoek merkte Hij op dat allen parttime toegewijden waren en dat Hij al sinds een eeuwigheid op zoek was naar een ware toegewijde.

Bhagawan maakte in het verleden veelvuldig van dit soort opmerkingen over een ware toegewijde. Echter de laatste vijftien jaar was Baba hiermee gestopt en ik dacht bij mezelf, dat Baba, nu Hij dit weer noemde, uiteindelijk een ware toegewijde gevonden had, maar wie dat werkelijk was bleef een geheim.

Pas op de 23ste November 1991, toen ik Sri Gopala Krishna voor het eerst bezocht in zijn tempel in Girinagar en ik zag hoe daar in de Sai Mandir de 'Atma Lingam' door Bhagawan Baba gematerialiseerd werd

Toen Bhagawan Baba op 23 november 1991 persoonlijk verscheen in de Sai Mandir in Girinagar en een 'Atma Lingam' materialiseerde voor Sri Gopala Krishna...

terwijl Baba tegelijkertijd in Puttaparthi aanwezig was, realiseerde ik mij dat deze jonge man de ware toegewijde was die Baba zocht.

Een van de stille eigenschappen van elke toegewijde is de onbetwiste devotie voor het goddelijke en, in hun streven om hun toewijding te vervolmaken, zullen zij elke opgeworpen belemmering overwinnen. Sri Gopala Krishna is zo'n toegewijde. De Bhagawath Purana, een verhandeling in Hindoestaanse Mythologie, geeft klassieke voorbeelden van ware en gepassioneerde toegewijden.

Dhruva was de zoon van koning Uttana Pada. Hij mocht van zijn stiefmoeder niet op schoot bij zijn vader zitten. Hij mocht dit enkel doen onder voorwaarde dat hij naar het oerwoud zou gaan, boete zou doen en het Goddelijke persoonlijk zou ontmoeten. De kleine Dhruva die ongeveer acht jaar was, stemde hier mee in, ging diep het oerwoud in en hield zich bezig met strenge, spirituele oefeningen en meditatie en concentreerde zijn denken op de God Narayana.

Zijn onversaagde devotie zorgde ervoor dat Narayana persoonlijk aan hem verscheen en Hij verschafte zijn jonge toegewijde vele zegeningen, Hij stond hem zelfs toe om na zijn dood te stralen als een ster in het sterrenstelsel. Zelfs vandaag is er een ster die Dhruva Nakshatra (ster van Dhruva) heet in het sterrenstelsel. Dit is een klassiek voorbeeld van zuivere devotie.

Sinds ik aan de voeten van Sri Gopala Krishna kwam te zitten ben ik een ander mens geworden. Hij heeft mijn innerlijk oog geopend en daarmee zie ik de dingen op een andere manier.

Dezelfde Bhagawath Purana geeft nog een voorbeeld van zuivere en onbezoedelde liefde voor het Goddelijke in het verhaal van Prahlada. Prahlada was de zoon van Hiranya Kashyap, de koning van de Asura's (demonen). Hij was een vijand van de God Vishnu en zijn haat voor Vishnu was grenzeloos. Hij veroorzaakte talloze moeilijkheden voor zijn zoon Prahlada om hem zover te krijgen dat hij zou stoppen met het herhalen van Gods naam. Om het vertrouwen van zijn jonge bhakta** te vervullen verscheen God vanuit een pilaar in het paleis in de vorm van een leeuw (Narasimha), doodde Hiranya Kashyap en installeerde Prahlada als koning, hem vele zegeningen gevend. Dit is een ander klassiek voorbeeld van onbetwiste devotie voor God.

Toen Bhagawan Baba op 23 november 1991 persoonlijk verscheen in de Sai Mandir in Girinagar een 'Atma Lingam' materialiseerde voor Sri Gopala Krishna, leek het me alsof de verhalen van Dhruva en Prahlada opnieuw ten tonele gebracht werden. Hier is een Ware Toegewijde, Sri Gopala Krishna, smachtend en intens verlangend naar de Darshan van Bhagawan Baba en ongelofelijk, Hij verschijnt Zelf en geeft hem zijn Atma Lingam om aanbeden te worden in de Mandir en om zo Zijn Aanwezigheid in de Sai Mandir te bevestigen.

In de loop van de tijd worden de toegewijde en het Goddelijke één net zo als het is gegaan met Sri Gopala Krishna en Bhagawan Baba. Ik ben in staat om dit helder en duidelijk te zien omdat ik de gouden kans heb gehad om Sathya Sai Baba meer dan 20 jaar te dienen. Anders dan andere toegewijden is de Devotee Sri Gopala Krishna hier zo vereenzelvigd met Sathya Sai Baba en Hij werkt op dezelfde manier. De toegewijde verricht het werk van het goddelijke in samenwerking met Hem.

Op 15 Augustus 2001, werden mijn vrouw en ik uitgenodigd om een goddelijk iemand te ontmoeten, 'Guruji', die Devi aanbidt. Toen we bij hem waren vroeg hij ons of we iemand kenden met de naam Gopala. Wij antwoorden "nee." Hij vroeg nog een keer of wij iemand kenden met de naam Venugopal. We antwoorden met ja en vertelden hem dat dat een priester was. Guruji schudde ontkennend zijn hoofd. We dachten er even over na en zeiden: "We kennen wel ene Sri Gopala Krishna, een heilige die in de Sai Mandir in Girinagar is." Guruji glimlachte bevestigend en vertelde ons dat Sri Gopala Krishna onze spirituele Guru was uit vorige

levens en dat wij onder geen enkele voorwaarde Zijn aanwezigheid mochten verlaten. Hij vertelde ons met nadruk dat, terwijl Bhagawan Sathya Sai Baba een incarnatie van God is, Sri Gopala Krishna mijn spirituele Guru is. Ik vertelde dit aan Sri Gopala Krishna Swami en Hij glimlachte alleen.

Ik moet iets bekennen. Sinds ik aan de voeten van Sri Gopala Krishna kwam te zitten ben ik een ander mens geworden. Hij heeft mijn innerlijk oog geopend en daarmee zie ik de dingen op een andere manier. Als ik een gebed hoor of over de heerlijkheid van God lees, ben ik in staat om God voor me te zien. Hij heeft mij een zeldzame innerlijke vrede gegeven die ik niet kon krijgen terwijl ik Bhagawan Baba diende. De Guru verandert mij elk moment en ik weet zeker dat Hij mij een Jivan Muktha maakt, iemand die bevrijd is van de keten van geboorte en dood.

Je kunt boeken vol schrijven over Sri Gopala Krishna Swami. Ik zie mijn God, Bhagawan Sri Sathya Sai Baba in Hem. Hij is Zijn verpersoonlijking en bezig met Sai's werk. Hij is de Messias van Sai. Ik besluit met deze Mangalasthakam of loflied aan mijn Guru, Sri Parama Poojya Paramahansa Sri Sri Gopala Krishna Swamy.

*darshan- het zien en ervaren van een goddelijk mens

**bhakta- devotee, toegewijde

Mangalasthakam

Mangalam Mandasmita Vadanaya,
Mangalam Ananda Swaropaya,
Mangalam Poojya Padaya
Mangalam Guru Devaya
Mangalam Gnana Dayane
Mangalam Prema Dayane
Mangalam Girinagara Vasine
Mangalam Gopala Krishna Swamine.

Vertaling:

Lof aan Hem die altijd sereen glimlacht
Lof aan Hem die de verpersoonlijking is van Zaligheid
Lof aan Hem wiens voeten aanbiddelijk zijn
Lof aan Hem die Guru is of leermeester van Waarheid
Lof aan Hem die kennis verleent
Lof aan Hem die je Liefde schenkt
Lof aan Hem die verblijft in Girinagar
Lof aan Hem, die Sri Gopala Krishna Swami is

Het uiteindelijke doel van een ziel

Door mw. Kshama

De ware aard van de mens is om gelukkig te zijn, maar hij weet niet hoe hij gelukkig moet zijn. In het streven naar geluk onderneemt hij verschillende activiteiten die verbonden zijn met plicht (dharma), welvaart (artha) en verlangens (kama), denkende dat de vervulling hiervan hem gelukkig zal maken. Hij ervaart dat het streven hiernaar hem soms gelukkig maakt maar vaak ook niet. Dus hij is vaker gelukkig uit toeval dan uit keuze.

Blijvend geluk ligt in het volgen van de weg naar bevrijding (moksha). Ik vroeg eens aan Gopal Krishna Swami; "Wat is moksha?" Hij antwoordde; "Opheffen (kshaya) van verlangens (moha) is moksha." Voor de meeste mensen die midden in de wereld leven is dit

erg moeilijk zoniet onmogelijk om in praktijk te brengen. Dus komt Heer Krishna tot zijn redding in de Bhagawath Gita en zegt: "Je kunt je gerust met wereldse activiteiten bezig houden maar je moet het gevoel dat jij handelt opgeven en accepteren dat jij een instrument bent in Zijn handen." Hij adviseert ons tevens om alle resultaten van onze daden, of we die nu wel of niet leuk vinden te accepteren als geschenken van God. Dus ligt het geheim van eeuwig geluk in het verrichten van je daden zonder er gehecht aan te zijn en met totale overgave.

Zoals Bhagawan Baba ons adviseert, moeten we ons leven in liefde leven. De 'ander' is niemand anders dan 'ik' in een andere vorm.

Zoals Bhagawan Baba ons adviseert, moeten we ons leven in liefde leven. De 'ander' is niemand anders dan 'ik' in een andere vorm. Als deze waarheid begrepen en gerealiseerd wordt zullen alle andere goddelijke kwaliteiten als nederigheid, compassie en medeleven volgen. God aanbidden is de hoogste vorm van liefde. Als we Zijn oneindigheid en grootsheid omarmen en ons eraan overgeven, dan zegent God ons door ons hart te verruimen, wat ons weer helpt om te begrijpen dat er niet zoiets bestaat als 'mij en mijn' en 'jij en jouw'. Alles is Hij, Hij en Hij alleen. Dit is ware bhakti, de bhakti van Radha en Meera.

Als een individu (jiva) zijn leven leeft volgens de principes van onthechting en devotie, dan zegent God hem met een Guru. God daalt neer in de vorm van een Guru die hem helpt om zijn derde oog (Gnana Chaksu) te openen, waardoor hij zijn Ware Zelf gaat zien en ervaren, en ontdekt dat het niet afgescheiden is van het Hoogste Zelf (God). Dit is het hoogst bereikbare in het menselijk leven. Hij wordt dan bevrijd (Jivanmukta) en leeft zijn leven vrij van gehechtheid.

Een Jivanmukta (een gerealiseerde ziel) begrijpt duidelijk dat zijn leven Gods goddelijk spel is en dat alle individuen (jiva's) niet anders zijn dan de acteurs in zijn toneelstuk waarvoor de rollen zijn geschreven door God. Net als een acteur speelt hij zijn rol maar hij wordt niet geraakt door het resultaat.

Hij leeft zijn leven in de ware geest van complete overgave en verzaking. Zijn daden zijn niet gemotiveerd door eigenbelang maar doortrokken met dat wat goed is voor de mensheid.

Net zoals de rivier die in de oceaan opgaat zijn naam en vorm aflegt, wordt de Jivanmukta één met God, alhoewel hij oppervlakkig gezien zich lijkt te gedragen als een gewone ziel, Sri Ramakrishna Paramhansa was ook zo'n ziel.

Wij zijn allen gezegend door Bhagawan Baba wiens grootste geschenk aan ons Sri Gopal Krishna Swami is. Ik vroeg eens aan Swami: "Swami is uw uiteindelijke taak om ons naar Bhagawan Baba te leiden en op te laten gaan in Zijn Goddelijkheid?" Hij antwoordde bevestigend. Mogen wij, GKS leden, ernaar streven om Swami's droom te vervullen, is mijn bede voor ons allen. **Sai Ram.**

Het doel in 'mijn' leven?

Door Ries Ijsseldijk

Toen ik 6 jaar oud was, wilde ik òf gymnastiekleraar òf dokter worden. Ik was katholiek gedoopt, maar we waren niet erg praktiserend en de kerk als instituut is voor mij nooit belastend geweest. Ik ging naar school en uiteindelijk ben ik gymnastiekleraar geworden. Toen ik 30 was werd ik directeur van de school waar ik werkte en had een prachtige baan. Een schitterend huis een mooie en lieve vrouw, een enige zoon en mijn vrouw was zwanger van onze dochter. Kortom wat wil je nog meer!? Maar... er was iets dat knaagde, ik was niet tevreden. Een zekere onrust was voortdurend aanwezig. Er kwam een diepe persoonlijke crisis in onze relatie. Dit veranderde mijn leven compleet. Ik ging nadenken over mijn leven, waarom besta ik eigenlijk, wie ben ik, waarom doe ik dit alles, wat is het doel in mijn leven? Mijn vader had in die tijd een boek over helderziendheid en ik begon te lezen en ik kon niet meer stoppen met lezen. In die zomer las ik 25 boeken met een steeds meer spirituele inhoud. Mijn belangstelling was gewekt en antwoorden begonnen te komen. De Genade van God daalde over mij neer, ik mocht mijn leven een meer spirituele draai gaan geven. Het laatste wat ik gelezen heb is een boek van Ramana Maharshi.

Ik begon ook cursussen te volgen, maar ik had er nooit het gevoel bij van 'ja, dit is het wat ik zoek.' Het maakte me wel wat meer wakker en me bewust van wat ik niet wilde. Er moest meer zijn, echter, zuiverder. Ondertussen was ik ontslagen op school door allerlei fusies en aangezien ik de jongste was, ging ik er als eerste uit. Maar ik kreeg de mogelijkheid om me om te scholen en besloot ik te kiezen voor een 4-jarige dagopleiding in de klassieke homeopathie.

Tijdens mijn studie, ik was 35 jaar, ontmoette ik op een seminar een Amerikaanse vroedvrouw die homeopaat was. We aten tussen de middag wat met elkaar en ik ontdekte een ring aan haar vinger. Ik weet nog niet waarom, maar ik vroeg haar hoe ze aan die ring was gekomen. Ze antwoordde dat de ring was gematerialiseerd. Ik zei door Ali Baba? Waarom zei ik dit? De dag ervoor had ik in de boekhandel staan bladeren in een boek over Sai Baba en had iets over materialiseren gelezen. De volgende dag, na het seminar ben ik meteen naar de boekhandel gegaan, het boek over Sai Baba gekocht en in één adem uitgelezen. Dit is wat ik gezocht had. Mijn leven veranderde compleet, ik las het ene na het andere boek over Baba en mijn vrouw en ik sloten ons aan bij een Babagroep. Dit resulteerde in ons eerste bezoek aan Baba. Vanaf het moment dat Baba in ons leven is gekomen, gebeuren er hele aparte dingen met ons. Een foto van Baba die al jaren beweegt, soms wel een centimeter of meer per dag schuift hij over het nachtkastje. Lampen die gaan branden 's nachts. Maar het belangrijkste is, dat Baba precies op het juiste moment dingen laat gebeuren, je het juiste boek laat lezen, de juiste mensen laat verschijnen in je leven. Baba liet mijn vrouw, kinderen en mij meer en meer op het spirituele pad groeien.

Toen bracht Baba ons in contact met de Mandir in Onderdijk. Een volgende fase in ons leven. Ik hoorde

voor het eerst van Gopala Krishna. Sai Baba zou door Gopala Krishna werken. Ik was hevig geïnteresseerd, maar nog niet overtuigd. Ik hoorde dat Swami in mei 2001 naar Onderdijk zou komen en ik nam vrij van mijn werk. Maar Hij kwam niet. We boekten onze vakantie en ja hoor, juist dan zou Hij komen. Maar gelukkig was er een videotape gemaakt. Ik zag de video en er was een magneet die mij naar India, Bangalore scheen te trekken. Ik kocht onmiddellijk een ticket naar Bangalore. Bij de eerste aanblik van Gopala Krishna golfde er een lading liefde over mij heen. Daar in de mandir gebeurde het meest belangrijke in mijn leven. Ik zat daar temidden van devotees die bhajans zongen. Er was zeer veel devotie om mij heen maar niet in mijn geest. Er waren constant negatieve, vooral seksuele gedachten. Het was echt onmogelijk om die gedachten te stoppen, wat ik ook probeerde. Ik zat daar naar mijn eigen negatieve gedachten te kijken als de toeschouwer. Maar ik werd steeds verwarder, want het duurde en duurde maar, wel anderhalf uur. Na de bhajandienst was ik totaal ontredder en liep op Swami af die vroeg: "Are you not happy?". Oh nee Swami, al die negatieve gedachten. "Dat heb Ik gedaan en weet je waarom? Ik wilde je duidelijk maken dat alles wat er gebeurt, de wil is van God!"

Op dat moment werd ik 'wakker' en was het duidelijk dat er maar één ding opzit: totale overgave. Hij liet me ervaren dat God de doener is en 'ik' slechts Zijn uitvoerder. Het enige wat ik uit kon brengen was: "I surrender" (ik geef me over) Het was pure Genade en Liefde dat ik dat mee mocht maken. De les en het cadeau die ik van Hem kreeg was: "ALLES IS GOD" Zelfs het laatste uur van mijn verblijf in India op het vliegveld zei een Sai devotee die bij Sai Baba was geweest, ik heb een prachtig boek gelezen en weet je welke zin me bij is gebleven?
ALLES IS GOD, ZELFS HET EGO.

Als ik nu terugkijk op mijn leven zie ik dat alles wat ik gedaan heb precies op het juiste moment kwam. God weet in Zijn Goddelijke leela het juiste moment te kiezen. Nu begrijp ik dat alles in dit universum Het Goddelijk Werk is, Het Spel van God. De lichaam geest-organismen, de planten, dieren en planeten zijn daar allen voor de manifestatie van God. Voordat ik naar Gopala Baba ging had ik een vurige wens: zo snel mogelijk verlicht worden. Nu realiseer ik me dat het de Genade van God is die het op het juiste moment laat verschijnen. De wens van het ego en de wil van God. Ook overgave is de wil van God. Nu begrijp ik dat er geen doel is in het leven en ook geen pad, geen begin en geen einde. Er is: Ik Ben. Ik zong jaren de volgende bhajan, ik denk niet voor niets.

Surrender to the Lord, to the Lord surrender
Take my love in fullness of devotion to You oh Lord
Take my hands let them work incessantly for You oh Lord
Take my soul and let it be merged in one with You oh lord.
Surrender to the Lord, to the Lord surrender
Take my mind, let it be in tune with You oh lord
O take my everything, let me be Your instrument
Take my soul and let it be merged in one with You, o Lord
Surrender to the Lord, to the Lord surrender

Heb lief tot je erbij neervalt!

Door Kannaiah.

Toen ik werd gevraagd een klein artikeltje te schrijven voor deze nieuwsbrief over 'het doel in je leven' herinnerde ik me gelijk een voorval waarbij Moeder mij corrigeerde. Het was in 1996, kort nadat ik Gopal Maa voor de eerste keer ontmoette toen Ze mij vroeg: "Kannaiah, wat wil je het liefste?" Ik antwoordde dat ik moksha (verlichting) wilde. Moeder zei: "Vraag me dat niet, je weet niet wat je vraagt." Ik was uit het veld geslagen en wist enige tijd niet meer wat ik nog kon vragen. Later realiseerde ik me dat ik om iets had gevraagd waarvan ik niet wist hoe het eruit zag, hoe dat voelde en hoe ik het kon ervaren.

Toen Ze mij geruime tijd later een ervaring gaf van intense liefde voor God in elke vorm zonder oordeel, wist ik wat mijn doel in het leven moest zijn. Zoals Baba altijd zegt: "Love all, serve all" of in mijn eenvoudige bewoording "Heb lief tot je erbij neervalt". Het kleine ik (het ego) zal wegvallen door alles en iedereen lief te hebben zonder oordeel.

Dit is makkelijker gezegd dan gedaan. Waar moet je beginnen? Ik heb het geluk en ben gezegend dat God tot me kwam in de fysieke vorm van Moeder Gopala

"Mijn leven is Mijn boodschap"

Krishna. God vol devotie liefhebben is niet zo moeilijk. Zelfs huilen van liefde voor Haar is makkelijk. Maar hoe heb je iemand lief die verkeerd doet (verkeerd vanuit mijn gezichtsveld) en andere mensen pijn doet?

Ik had hier lange tijd mee geworsteld. Moeder kwam mij te hulp. Eens kwam er iemand de tempel binnen die iets tegen Moeder had gedaan in de veronderstelling dat Zij er misschien niets van zou weten, wat uiteraard wel zo was. Niettemin omhelsde Zij de man met intense liefde en genegenheid waardoor de betekenis van "**Mijn leven is Mijn boodschap**" aan mij getoond werd. Onze Gopal Maa spreekt niet veel maar als we haar goed observeren, in al het werk dat Zij in en om de tempel verricht, leren we veel van onszelf.

Een echte Meester of leraar is als een schone spiegel waarin ons geluk, verwarring, twijfel en oordeel perfect wordt gereflecteerd. Door Moeders activiteiten en voorbeelden begon ik het niet oordelen te oefenen. En..... daar werk ik nog steeds aan.

Een andere oefening waar ik veel aan heb, is dat ik degene die ik liefheb, altijd met me meeneem en Haar zie in alles wat ik zie. Als ik de vorm van Moeder plaats, over iets of iemand waar ik een probleem mee heb, verandert mijn gevoel over die persoon of situatie. Mijn leven verandert totaal als ik de bril van liefde draag. Elke situatie wordt een gift van Haar met een innerlijke boodschap.

Doe je plicht los van de resultaten omdat je daar nooit grip op kunt krijgen. Wees bereid alles op te geven voor Liefde of in andere woorden; "Heb lief tot je erbij neervalt."

Kannaiah, GKS Holland

Spiritueel Symposium, 31 Augustus Grootebroek - Holland 2002

Door Bas van Velzen (Kannaiah)

Als u dit artikel leest is de GKS familie Holland hard aan het werk om de organisatie van het Spiritueel Symposium af te ronden. Voor dit evenement zijn sprekers van verschillende religies uitgenodigd om te spreken over het onderwerp 'Eenheid in religies'

De heer Humza Muljani - Mumbai India over de Islam,
De heer Bob LeVine - Ojai USA over het Joodse geloof,
De heer S. Subba Ramaiha - Bangalore India over Hindoeïsme,
Pastoor Bertus van Schaik - Holland over het christelijke geloof,
De heer P.K Mukherjee - Mumbai India over GKS en het Sai principe.

Waarom dit symposium?

Op de eerste plaats hoopten wij dat Moeder Gopala Krishna ook dit jaar Nederland weer kon bezoeken dus we startten de organisatie voor dit evenement. Vorig jaar hadden we één grote openbare bijeenkomst met bhajans en sathsang in een schoolgebouw. Hoewel men de dag had ervaren als geslaagd en de mensen verheugd waren darshan te krijgen van onze geliefde Gopal Maa, was de atmosfeer van het schoolgebouw enigszins saai in vergelijking met de tempel.

Dit jaar meenden we er goed aan te doen een dag te organiseren met een thema in dezelfde ruimte. De grote hal is geschikt voor vele belangstellenden en kan gepast worden aangekleed voor de gelegenheid. Het thema is 'Eenheid in religies'. Zoals we allemaal weten, is dat een van de belangrijkste lessen van Sri Sathya Sai Baba.

Vlak voor Moeder Gopala Krishna besloot niet te komen, had ik een droom waarin Ze zei dat we door moesten gaan met het organiseren van het evenement zelf zonder de fysieke aanwezigheid van de Moeder. Later is deze droom bevestigd waardoor de hele Holland GKS groep werd aangezet om deel te nemen aan het organiseren van het evenement.

Meer dan honderd jaar geleden nam Swami Vivekananda deel aan het Parlement van Religies in Chicago. Zijn woorden plaatsten religies in een nieuw licht en de Amerikanen waren er klaar voor om dat te horen. In Nederland staat men, over het algemeen, open voor religies en de werkelijke betekenis daarvan. re = opnieuw, ligie = verenigen. Wat is gescheiden van wat en dient opnieuw herenigd te worden? Wat maakt dat de mens zoekt naar God? Wat is de aantrekkingskracht in alle religies en wat maakt dat mensen bereid zijn alles op te geven in hun zoektocht naar God. Het Spiritueel Symposium zou moeten leiden naar respect en tolerantie voor verschillende overtuigingen en religies. Het zou ons moeten leren over de essentie van religie en dat God één voor allen is!

Jai Sai Ram, namens de Stichting Sri Sai Mandiram Holland.

De GKS Familie

Door Sita van den Nieuwendijk

Swami noemt ons geen organisatie. Hij noemt ons een familie en Hij wil graag dat we ons gedragen en voelen als één familie. Hij vindt het niet fijn als wij ons van elkaar afgescheiden voelen. Waarom noemt Hij ons zo? Wat is het dat Hij, die onze harten betovert, in ons wil ontwikkelen door ons een familie te noemen?

Hoe begint een familie? Eerst heb je een moeder en een vader. Swami is allebei voor ons, de leidende, ondersteunende Vader en de liefhebbende, beschermende Moeder. Dan komen er kinderen. Misschien zouden we kunnen zeggen dat het eerste kind in de GKS familie de mensen uit Bangalore zijn. Veel van hen waren samen met Swami in zijn jonge jaren en ontwikkelden de speciale relatie die alleen het eerste kind met de ouders heeft. Het eerste kind geniet van de volledige aandacht van zijn ouders. Hij hoeft deze aandacht immers nog met niemand te delen. Dit maakt zijn relatie sterk maar het brengt ook verantwoordelijkheid met zich mee. Zodra er nog een kind bijkomt, zal het oudere kind de Moeder helpen met het verzorgen van de kleine. Hij zal het kindje helpen haar weg te vinden in de wereld waar zij nog maar net aangekomen is. Op deze manier kan hij met zijn kleine zusje alles delen wat hij van Moeder leerde. Hij weet wat Moeder wel of niet prettig vindt en hoe hij haar blij kan maken. Als hij ziet dat zijn kleine zusje pijn heeft zal hij naar haar toegaan, zoals Moeder dat bij hem deed, haar troosten en haar tranen afvegen.

Dus leert het jongere kind, ook door de daden van het oudere kind, hoe medelevend haar Moeder en hoe wijs haar Vader is. Als er dan opnieuw een kind bijkomt zullen beide kinderen de ouders helpen. Op deze manier dragen ze zorg voor elkaar en stralen ze als een gelukkige familie. Waarom zou er enige jaloezie of competitie zijn als we allemaal weten dat de echte vreugde ligt in het geven? Hoe veel vreugde zullen we ervaren als we elkaar helpen, ondersteunen en zijn zoals onze Moeder.

In plaats van af te wachten wat voor lekkers Moeder voor ons bereidt en aan ons uitdeelt, hoe veel meer vreugde zal het haar geven als wij haar favoriete lekkers (seva) maken en haar verrassen door het met iedereen te delen. Dan zullen de mensen om ons heen zien hoe gelukkig wij zijn en zij zullen het verlangen voelen om een deel van onze familie te worden. Onze kleine familie zal zich uitbreiden en hoeveel tevredenheid zullen we dan ervaren, want hoe meer familie we krijgen, des te meer liefde is er om te delen. Als een krachtige, gelukkige, stralende familie zullen we dienstbaar zijn aan onze omgeving, net zoals de GKS familie dienstbaar zal zijn aan de wereld.